

การวิจัย เรื่อง “การสื่อสารเพื่อการมีงานทำ: กรณีศึกษาบัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิชาสื่อสารมวลชน” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยทำการวิจัยเชิงสำรวจ ประกอบกับสัมภาษณ์เชิงลึกจากกรณีศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการศึกษา กับทักษะการสื่อสารเพื่อให้ได้งาน อันได้แก่ ผลการเรียนรู้ วิชาเอก และวิชาโทที่เรียน ลักษณะและรูปแบบเรียน ของบัณฑิตฯ ระหว่างศึกษาอยู่ (2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรศาสตร์และภูมิหลัง กับทักษะการสื่อสารเพื่อให้ได้งาน อันได้แก่ ภูมิหลังของครอบครัว เพศ สถานะทางเศรษฐกิจ อาชีพของบิดามารดา และสภาพการอยู่อาศัยกับครอบครัว การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตร (3) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารเพื่อให้ได้งานของบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งที่มีงานทำและไม่มีการมีงานทำ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นบัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิชาสื่อสารมวลชนรุ่นที่ 28 และรุ่นที่ 29 รุ่นละ 350 คน รวม 700 คน โดยอาศัยเครื่องมือในการวิจัยคือแบบสอบถาม สํารวจข้อมูล ทศนคติ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการแสวงหางานทำและการได้งาน และเลือกกรณีศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างของทั้งสองรุ่นเพื่อสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 12 คน รวมทั้งเลือกกรณีศึกษาจากบัณฑิตศิษย์เก่าเพื่อสัมภาษณ์เชิงลึกอีก จำนวน 6 คน รวมทั้งสิ้น 18 กรณีศึกษา โดยอาศัยเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ เพื่อเก็บข้อมูลในประเด็นลักษณะการเรียน พื้นฐานครอบครัว การใช้ชีวิตระหว่างการศึกษ ทักษะการสื่อสาร และความมุ่งหวังต่อการทำงาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การทดสอบค่าไคร้สแควร์ และสถิติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยพบว่าบัณฑิตสาขาวิชาสื่อสารมวลชนทั้งสองรุ่นส่วนใหญ่ได้งานทำแล้ว โดยบัณฑิตรุ่นที่ 28 ได้งานทำถึงร้อยละ 74.4 และบัณฑิตรุ่นที่ 29 ได้งานทำร้อยละ 65.9 แม้ว่าบัณฑิตรุ่นที่ 28 มีระยะเวลาการแสวงหางานมากกว่าบัณฑิตรุ่นที่ 29 แต่บัณฑิตทั้งสองรุ่นสามารถได้งานทำทันทีภายหลังจากสำเร็จการศึกษาในสัดส่วนที่มากที่สุด โดยมีเหตุผลที่ทำให้ได้งานทำคล้ายคลึงกันคือ บุคลิกภาพดี เป็นเหตุผลอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ งานที่ทำในอดีต ส่วนผู้สนับสนุน และประสบการณ์ฝึกงานเป็นเหตุผลอันดับสาม สำหรับเกรดเฉลี่ยเป็นเหตุผลลำดับท้ายๆ ของบัณฑิตทั้งสองรุ่น สอดคล้องกับผลการวิจัยข้อมูลเชิงคุณภาพ ที่กรณีศึกษาให้เหตุผลส่วนใหญ่ว่า เกรดเฉลี่ยมีความสำคัญต่อการได้รับการคัดเลือกเข้าทำงานน้อยมาก หัวหน้างานมักคัดเลือกบุคคลจากบุคลิกภาพ และความเชื่อมั่นในตัวเองของผู้สมัครเป็นสำคัญโดยจะแสดง

ออกมาผ่านการสื่อสารระหว่างในการสัมภาษณ์ และตัวอย่างชิ้นงานที่เคยทำขณะศึกษาอยู่ที่รามคำแหง

นอกจากนั้นประสบการณ์การทำงานยังก่อให้เกิดทักษะความชำนาญงานที่ตัวเองต้องการหางานทำ บัณฑิตที่มีประสบการณ์ฝึกงานจะเป็นปัจจัยเสริมทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตัวเองมากขึ้น ตลอดจนรู้ขีดความสามารถของตนเองว่ามีความเหมาะสมกับงาน ทำให้เกิดความมุ่งมั่นในการแสวงหาแหล่งข้อมูล และช่องทางสมัครงานในสาขาอาชีพนั้น อีกทั้งส่งผลให้มีโอกาสพบแหล่งข้อมูลเพื่อการมีงานทำมากยิ่งขึ้น

ส่วนการทำงานเสริมรายได้ระหว่างศึกษา ทำให้บัณฑิตเข้าใจระบบการทำงานจริง เกิดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เกิดความเชื่อมั่นตนเอง และเกิดความภาคภูมิใจที่หารายได้ด้วยตัวเอง รู้แหล่งงาน และรู้จักคนมากขึ้น ซึ่งจะแนะนำแหล่งงานให้บัณฑิตได้งาน

ผลการวิจัยพบว่า ประสบการณ์ฝึกงาน การทำงานเสริมรายได้ และลักษณะการมาเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการได้งานทำ และประสบการณ์ฝึกงานยังมีความสัมพันธ์ต่อทักษะการสื่อสารเพื่อการมีงานทำ แต่ภูมิหลังครอบครัว ผลการเรียน (เกรดเฉลี่ย) ลักษณะการดำเนินชีวิตไม่มีความสัมพันธ์ทั้งต่อทักษะการสื่อสารเพื่อการมีงานทำ และต่อการได้งานทำของบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน โดยพบว่า ประสบการณ์ฝึกงาน การทำงานเสริมรายได้ ความง่ายต่อการเรียนในสาขาวิชา และลักษณะการเข้าชั้นเรียนที่ไม่บ่อยครั้ง มีความสัมพันธ์ต่อการได้งานทำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ภูมิหลังครอบครัว ลักษณะการดำเนินชีวิต และผลการเรียนไม่มีความสัมพันธ์ต่อการได้งานทำ

ประสบการณ์ฝึกงานมีความสัมพันธ์ต่อทักษะการสื่อสารผ่านตัวแปรการใช้แหล่งข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และจากการแนะนำของอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขณะที่ภูมิหลังครอบครัวลักษณะการดำเนินชีวิต การเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อทักษะการสื่อสารเพื่อการมีงานทำ

Abstract

178917

The research entitled “Communication for Being Employed: A Case Study of Mass Communication Graduates of Ramkhamhaeng University” is a combination of quantitative research and qualitative research, focusing on the 28th and 29th graduated classes. This research explored the relation of relevant factors for employment of the students, with three objectives. Firstly, it intended to find out the relation between educational performance and the communication skills for employment. Secondly, the study focused on related social backgrounds and communication skills. And thirdly, it paid attention to the similarities and differences in the communication skills between the employed and unemployed graduates.

As for the methodology, the study used a total of 700 questionnaires to collect information from the graduates (350 questionnaires for each academic year). The questionnaire was designed to find demographics and related attitudes, including job-seeking behavior and employment status, before using chi-square and other essential statistics for analyzing those correlations. At the same time, the research used in-depth interviews for fact-finding from 12 selected graduates, accompanied with six successful previous graduates of Ramkhamhaeng University Mass Communication Department as comparison cases. The interviews looked mainly into their job expectations and self-confidence on being employed, including their study approach, lifestyles, and communication skills.

The research discovered that the majority graduated students were successful in job seeking: 74.4 percent of the 28th class and 65.9 percent of the 29th class. Despite different lengths of time for job hunting, a majority of both groups were able to find work immediately, mainly because of their suitable personality, along with previous job record as the next reason, and job training experience as the third reason. Meanwhile, the grade point average of their study was the fourth reason for being hired. That result was similar to outcomes of the in-depth interviews, which found that employers mainly prefer to choose employees through their personality and self-confidence, by considering their interviews, accompanied by consideration working experience rather than their grades in university.

Moreover, the research discovered that job-training experiences of the graduates consequently contributed their communication skills for effective job seeking, and enhanced their confidence in finding employment. Meanwhile, the graduates' experience on part-time jobs caused them to realize the working ethic and responsibility, as well as job-seeking information, so that they can achieve the employment.

In conclusion, the study reveals that the job-training experience and part-time jobs, supported by out-of-class learning styles are significant factors that triggered the Mass Communication graduates' success in gaining employment. The training experience also significantly increased their communication competence through selected effective data collecting skills via the Internet and teachers' suggestions, together with job applications through the personnel division. But family background, including lifestyles and studying results are related neither to successful job-seeking nor to communication skills for being employed.